

عیسی شفا می‌کند مفلوج را

¹و بعد از چندی، باز وارد کفرناحوم شده، چون شهرت یافت خبر رسید که در خانه است،²بی‌درنگ جمعی ازدحام نمودند بقسمی که بیرون در نیز گنجایش نداشت و برای ایشان کلام را بیان می‌کرد.³که ناگاه چند نفر نزد وی آمده مفلوجی را چهار نفر رویدست برداشته، آوردند.⁴و چون به سبب جمعیت نتوانستند نزد او برسند، طاق جایی را که او بود باز کرده و شکافته، تختی را که مفلوج بر آن خوابیده بود، به زیر هشتند.⁵عیسی چون ایمان ایشان را دید، مفلوج را گفت: ای فرزند، گناهان تو آمرزیده شد.⁶لیکن بعضی از کاتبان که در آنجا نشسته بودند، در دل خود تفکر نمودند:⁷که چرا این شخص چنین کفر می‌گوید؟ غیر از خدای واحد، کیست که بتواند گناهان را بپامرزد؟⁸در ساعت عیسی در روح خود ادراک نموده که با خود چنین فکر می‌کنند، بدیشان گفت: از بهر چه این خیالات را به خاطر خود راه می‌دهید؟⁹کدام سهلتر است؟ مفلوج را گفتن گناهان تو آمرزیده شد؟ یا گفتن برخیز و بستر خود را برداشته بخرام؟¹⁰لیکن تا بدانید که پسر انسان را استطاعت آمرزیدن گناهان بر روی زمین هست، مفلوج را گفت:¹¹تو را می‌گویم، برخیز و بستر خود را برداشته، به خانه خود برو!¹²او برخاست و بی تأمل بستر خود را برداشته، پیش روی همه روانه شد بطوری که همه حیران شده، خدا را تمجید نموده، گفتند: مثل این امر هرگز ندیده بودیم.

دعوت از لاوی

¹³و باز به کناره دریا رفت و تمام آن گروه نزد او آمدند و ایشان را تعلیم می‌داد.¹⁴و هنگامی که می‌رفت لاوی ابن حلفی را بر باجگاه نشسته دید، بدو گفت: از عقب من بیا! پس برخاسته، در عقب وی شتافت.¹⁵و وقتی که او در خانه وی نشسته بود، بسیاری از باجگیران و گناهکاران با عیسی و شاگردانش نشستند زیرا بسیار بودند و پیروی او می‌کردند.¹⁶و چون کاتبان و فریسیان او را دیدند که با باجگیران و گناهکاران می‌خورد، به شاگردان او گفتند: چرا با باجگیران و گناهکاران اکل و شرب می‌نمایند؟¹⁷عیسی چون این را شنید، بدیشان گفت: تدرستان احتیاج به طبیب ندارند بلکه مریضان. و من نیامدم تا عادلان را، بلکه تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم.

Jesus heilt einen Gelähmten

¹Und nach einigen Tagen ging er wieder nach Kapernaum; und es wurde bekannt, dass er im Hause war.²Und sogleich versammelten sich viele, so dass sie nicht Raum hatten, auch draußen vor der Tür nicht; und er sagte ihnen das Wort.³Und es kamen einige zu ihm, die brachten einen Gelähmten, von vierten getragen.⁴Und da sie nicht zu ihm durchkommen konnten, wegen der Menge, deckten sie das Dach auf, wo er war, gruben ein Loch und ließen das Bett herunter, auf dem der Gelähmte lag.⁵Als aber Jesus ihren Glauben sah, sprach er zu dem Gelähmten: Mein Sohn, deine Sünden sind dir vergeben.⁶Es waren aber einige Schriftgelehrte, die saßen dabei und dachten in ihrem Herzen:⁷Wie redet dieser so? Das ist Gotteslästerung! Wer kann Sünden vergeben als allein Gott?⁸Und Jesus erkannte sogleich in seinem Geist, dass sie so bei sich selbst dachten, und sprach zu ihnen: Was denkt ihr solches in eurem Herzen?⁹Was ist leichter: dem Gelähmten zu sagen: Dir sind deine Sünden vergeben, oder: Steh auf, nimm dein Bett und geh umher?¹⁰Damit ihr aber wisst, dass der Menschensohn Vollmacht hat, Sünden auf Erden zu vergeben, — sprach er zu dem Gelähmten:¹¹Ich sage dir, steh auf, nimm dein Bett und geh nach Hause!¹²Und sogleich stand er auf, nahm sein Bett und ging hinaus vor allen, so dass sie sich alle entsetzten und Gott priesen und sprachen: Wir haben so etwas noch nie gesehen.

Jesus beruft Levi und isst mit Zöllnern

¹³Und er ging wieder hinaus an das Meer; und alles Volk kam zu ihm, und er lehrte

دربارهٔ روزه

¹⁸ و شاگردان یحیی و فریسیان روزه می‌داشتند، پس آمده، بدو گفتند: چون است که شاگردان یحیی و فریسیان روزه می‌دارند و شاگردان تو روزه نمی‌دارند؟ ¹⁹ عیسی بدیشان گفت: آیا ممکن است پسران خانهٔ عروسی مادامی که داماد با ایشان است روزه بدارند؟ زمانی که داماد را با خود دارند، نمی‌توانند روزه دارند. ²⁰ لیکن ایامی می‌آید که داماد از ایشان گرفته شود. در آن ایام روزه خواهند داشت. ²¹ و هیچ کس بر جامه کهنه، پارهای از پارچه نو وصله نمی‌کند، والا آن وصله نو از آن کهنه جدا می‌گردد و دریدگی بدتر می‌شود. ²² و کسی شراب نو را در مشکهای کهنه نمی‌ریزد وگرنه آن شراب نو مشکها را پِذَرَد و شراب ریخته، مشکها تلف می‌گردد. بلکه شراب نو را در مشکهای نو باید ریخت.

دربارهٔ سبت

²³ و چنان افتاد که روز سَبَّتِی از میان مزرعه‌ها می‌گذشت و شاگردانش هنگامی که می‌رفتند، به چیدن خوشه‌ها شروع کردند. ²⁴ فریسیان بدو گفتند: اینک، چرا در روز سَبَّت مرتکب عملی می‌باشند که روا نیست؟ ²⁵ او بدیشان گفت: مگر هرگز نخوانده‌اید که داود چه کرد چون او و رفقاییش محتاج و گرسنه بودند؟ ²⁶ چگونه در ایام آبیانار، رئیس کهنه، به خانهٔ خدا درآمد، نان تَقْدِیمه را خورد که خوردن آن جز به کاهنان روا نیست و به رفقای خود نیز داد؟ ²⁷ و بدیشان گفت: سَبَّت بجهت انسان مقرر شد نه انسان برای سَبَّت. ²⁸ بنابراین پسر انسان مالک سَبَّت نیز هست.

¹⁴ Und als Jesus vorüberging, sah er Levi, den Sohn des Alphäus, am Zoll sitzen und sprach zu ihm: Folge mir nach! Und er stand auf und folgte ihm nach. ¹⁵ Und es begab sich, als er zu Tisch saß in seinem Hause, setzten sich viele Zöllner und Sünder zu Tisch mit Jesus und seinen Jüngern; denn es waren viele, die ihm nachfolgten. ¹⁶ Und als die Schriftgelehrten und Pharisäer sahen, dass er mit den Zöllnern und Sündern aß, sprachen sie zu seinen Jüngern: Warum isst und trinkt er mit den Zöllnern und Sündern? ¹⁷ Als das Jesus hörte, sprach er zu ihnen: Die Starken bedürfen keines Arztes, sondern die Kranken. Ich bin gekommen, zu rufen die Sünder zur Buße, und nicht die Gerechten.

Vom Fasten

¹⁸ Und die Jünger des Johannes und der Pharisäer fasteten viel; und es kamen einige, die sprachen zu ihm: Warum fasten die Jünger des Johannes und der Pharisäer, und deine Jünger fasten nicht? ¹⁹ Und Jesus sprach zu ihnen: Wie können die Hochzeitsgäste fasten, während der Bräutigam bei ihnen ist? Solange der Bräutigam bei ihnen ist, können sie nicht fasten. ²⁰ Es wird aber die Zeit kommen, dass der Bräutigam von ihnen genommen wird; dann werden sie fasten. ²¹ Niemand flickt ein Stück von neuem Tuch an ein altes Kleid; sonst reißt das neue Stück vom alten ab, und der Riss wird ärger. ²² Und niemand füllt neuen Wein in alte Schläuche; sonst zerreißt der Wein die Schläuche, und der Wein wird verschüttet, und die Schläuche verderben. Sondern man soll neuen Wein in neue

Schläuche füllen.

Jesus und der Sabbat

²³Und es begab sich, dass er am Sabbat durch die Felder ging; und seine Jünger fingen an, während sie gingen, Ähren auszuraufen. ²⁴Und die Pharisäer sprachen zu ihm: Sieh doch! Warum tun deine Jünger am Sabbat, was nicht recht ist? ²⁵Und er sprach zu ihnen: Habt ihr nie gelesen was David tat, als er in Not war und ihn hungerte samt denen, die bei ihm waren? ²⁶Wie er ging in das Haus Gottes zur Zeit Abjathars, des Hohenpriesters, und aß die Schaubrote, die niemand essen durfte, außer den Priestern, und gab sie auch denen, die bei ihm waren? ²⁷Und er sprach zu ihnen: Der Sabbat ist um des Menschen willen gemacht und nicht der Mensch um des Sabbats willen. ²⁸So ist der Menschensohn ein HERR auch über den Sabbat.